

Emma Holtens 8. marts-tale

Taler

Emma Holten
Feministisk debattør

Dato

8. marts 2022

Sted

Vega

Omstændigheder

Kvindeforfremning afholdt i forbindelse med kvindernes internationale kampdag et arrangement i Vega.

Også i dag vågnede jeg og undrede mig over, at der altid er penge til at slå folk ihjel, men det er meget svære at finde dem til dem, der holder folk i live.

Det har været svært for mig at skrive den her tale til jer i dag, jeg ved ikke hvorfor, normalt så ved jeg godt, hvad jeg skal sige til jer.

Normalt står det meget klart for mig, men det er som om, at der er et eller andet med det, der sker nu med den sådan massive eskalering af vold i vores liv, som vi ser, som får det til at virke som om, og jeg indrømmer overfor jer, at jeg ikke er stolt af, at jeg havde det på den her måde, men som om, det var på en måde useriøst at tale om omsorg, når der var så meget vold.

At jeg på en måde følte, at de mennesker, som ikke snakkede om vold som det første selv, de tog det på en måde ikke alvorligt.

Men jeg tager omsorg virkelig alvorligt, og jeg tror på omsorg som et svar på vold.

Og jeg fandt en masse trøst i feminismens historie, fordi i 1915, den anden nationale kampdag for kvinder, der var temaet fred, 1. verdenskrig hærgede, måske en af de mest voldelige ting, der nogensinde er sket i menneskets historie og i invitationen ud til de danske feminister, der skrev man:

“I en tid, hvor der findes så meget had mellem folkene, er det vigtigt at vise verden, at kvinder kan opretholde deres solidaritet og gensidige venskab og bidrage til løsningen på dagens store problem.”

Og det synes jeg, der er meget trøst i, og jeg synes også, at der er trøst i at forsøge at bruge sin feministiske analyse til at se, hvad der sker her, fordi vi har at gøre med en politisk leder, en aggressiv leder, der har været klar omkring sit had til kvinder, til homoseksuelle, til transkønnede, som har gjort det meget klart for os, at han hader livet selv, og derfor bør det ikke overraske os, at patriarkatets ultimative konsekvens selvfølgelig også er at slå millioner af unge mænd ihjel.

Det er det, det gør.

Et had til kvinder er et had til livet selv.

Og derfor, så synes jeg måske egentlig, der ikke kan være noget vigtigere at stå og snakke om i dag end omsorg og betydningen af det.

Betydningen af, at vi bliver ved med at insistere på vigtigheden af at passe på hinanden, og hvad det er, vi gør, når vi investerer i omsorg, fordi det vi gør, det er at prioritere, at livet er vigtigt, når vi kaster penge efter det, kulturel agtelse, værdi, når vi siger, at de mennesker, der er ansat i det offentlige, pædagoger, sygeplejersker, social- og sundhedsassistenter, når vi siger, at de betyder noget, så siger vi også, at livet betyder noget.

Og jeg har også tænkt over, hvordan at kampen for retten til at give omsorg er så dybt dybt forbundet med retten til at modtage omsorg.

Fordi lige nu, og det tror jeg er et kendetegn ved krigssituationer og krisesituationer, det er, at vi både ser, hvem omsorgen udstrækkes til, men også hvem der nægtes den, og vi skal bruge vores feministiske analyse til at forstå, hvordan omsorg også kan være et magtværktøj.

Hvordan, når omsorg fratages nogle på bekostning af andre, så er det også en feministisk udfordring, det er også en kamp for os.

Men det er ikke kun alvor, for det her er jo festens dag, så jeg er simpelthen nødt til at citere en af Danmarks rigeste mænd, Kim Fournais, der for nyligt sagde i et interview, at der er tre ting, der skaber værdi i den menneskelige verden – det er vand, det er ilt og win-win transaktioner.

De to første, der er man sådan lidt “nå ja ja, keep going”.

Vi er allerede bag tid, jeg kunne snakke mere i lang tid, men mest af alt har jeg lyst til at høre, hvad I tænker, og jeg tror, at noget af det, jeg sætter sætter så meget pris på ved den feministiske bevægelse og den omsorg, I alle sammen viste mig og har vist mig de sidste mange år, nu fortalte Sanne lige, at det er syv år siden, jeg stod her, og det markerer også syv år for mig i den offentlige debat som feminist, og jeg går ud fra og tænker, at nogle af jer nok har bakket mig op nogle steder derude, så det sætter jeg meget pris på.

Og selvom jeg på mange måder har ordet i min magt og aldrig nogensinde holder kæft, så er der, så vil jeg gerne læse noget op for jer fra en af mine yndlings feminister, nemlig digteren Inger Christensen.

For jeg tror, at lige nu, så mærker vi, som jeg nævnte før, hvordan at en eskalerende vold skaber en eskalerende retorik, skaber en cyklus, hvor der kun er en måde at være i samtalen, hvor der kun er en måde at vise, at man er alvorlig, hvor der kun er en måde at vise, at man er rationel og logisk, og jeg vil prøve at holde fast i min omsorg, selvom det er meget svært lige nu, synes jeg.

Og ingen vidste det bedre end Inger Christensen, og hun skrev sådan her:

“Et samfund kan være så stenet, at alt er en eneste blok, og indbyggermassen så benet, at livet er gået i chok. Og hjertet er helt i skygge, og hjertet er næsten hørt op. Til nogle begynder at bygge en by, der er blød som en krop.”

Tak skal I have.

Kilde

Transskriberet fra Kvininfo facebookside

Kildetype

Transskription

Tags

8. marts-tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/emma-holtens-8-marts-tale>